

Sygn. akt VI Gz 87/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Sędziowie: SO Anna Walus – Rząsa (spr.)

SO Anna Harmata

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Huty (...) S.A. w S.

przeciwko (...) Zakład (...) Sp. z o.o. w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)

V Wydziału Gospodarczego z dnia 21 lutego 2014 r., sygn. akt V GC 288/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASANIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w (...) zawiesił postępowanie w sprawie, na podstawie art. 177 § 1 pkt 4 kpc, argumentując, że rozstrzygnięcie w sprawie karnej może wywrzeć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy cywilnej. W ocenie Sądu I instancji względnie chociażby na konieczność ustalenia przez sąd karny czynu polegającego na podpisaniu przez S. Ć. porozumienia zawartego w dniu 27 lipca 2012 r. o przystąpieniu pozwanego do długu w sytuacji, gdy w dacie zawierania tego porozumienia obowiązywał prawomocnie orzeczony wobec niego zakaz pełnienia funkcji członka zarządu w spółce kapitałowej uzasadniał zawieszenie postępowania cywilnego.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się powód, domagając się uchylecia zaskarżonego postanowienia, zarzucając Sądowi I instancji naruszenie art. 177 § 1 pkt 4 kpc.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

Art. 177 kpc dający sądowi możliwość zawieszenia postępowania w określonych wypadkach, nie oznacza pozostawienia kwestii zawieszenia do dowolnego uznania sądu. Przeciwnie, nakłada na sąd obowiązek rozważenia wszystkich okoliczności i podjęcia decyzji w konkretnej sytuacji celowej. Zawieszenie postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt

4 kpc jest jednak uzasadnione tylko wtedy, gdy ujawni się czyn, którego ustalenie w drodze karnej lub dyscyplinarnej mogłoby wywrzeć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy cywilnej.

Akceptując motywy rozstrzygnięcia Sądu I instancji bez potrzeby ich ponownego przywoływania wskazać należy, iż przedmiotem obu postępowań pozostaje to samo zachowanie, mianowicie podpisanie przez S. Ć. porozumienia z dnia 27 lipca 2012 r. roku o przystąpieniu spółki (...) – Zakład (...) do długu w sytuacji, gdy w dacie zawierania tego porozumienia wobec ww. obowiązywał zakaz pełnienia funkcji członka zarządu spółki.

Podkreślić w tym miejscu należy, iż przesłanki odpowiedzialności cywilnej i karnej nie pozostają tożsame, tym niemniej krzyżują się. Z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy cywilnej szczególnie istotne pozostają dwie kwestie, będące przedmiotem rozstrzygnięcia przed sąd karny. Po pierwsze możliwość wyrządzenia spółce szkody. Po wtóre zaś znamiona strony podmiotowej przestępstwa z art. 296 § 2 i 3 kk. w zw. z art. 244 kk. Przypomnieć należy, iż zgodnie z art. 244 kc., kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności, prowadzenia pojazdów, wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych, wstępu na imprezę masową, obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, zakazu zbliżania się do określonych osób lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu albo nie wykonuje zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Natomiast do przyjęcia odpowiedzialności karnej w przypadku art. 296 § 2 i 3 kk wymagane jest działanie kierunkowe w postaci chęci osiągnięcia korzyści majątkowej (zamiar bezpośredni), a nadto umyślne działanie w postaci nadużycia udzielonych uprawnień lub niedopełnienia ciężącego obowiązku, wskutek czego wyrządzona zostaje szkoda majątkowa w wielkich rozmiarach, przy czym także fakt powstania szkody musi być objęty chęcią jej wyrządzenia lub co najmniej godzeniem się na fakt jej powstania (zamiar bezpośredni lub ewentualny). Należy podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, że w tym przypadku ujawnił się czyn, którego ustalenie w drodze karnej może mieć wpływ na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie. Dopiero kolejną kwestią będzie badanie uprawnień S. Ć. do zawarcia porozumienia z dnia 27 lipca 2012 r. pod kątem działania jako osoby wpisanej do KRS, upoważnionej do reprezentacji pozwanej spółki, w sytuacji orzeczenia wobec niego zakazu pełnienia funkcji członka zarządu i skutków z tym związanych.

W tej sytuacji zasadnym pozostaje konieczność zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie do czasu zakończenia postępowania karnego, co legło u podstaw oddalenia zażalenia, na mocy art. 385 kpc w związku z art. 397 kpc.